

KTO MOŻE BYĆ RODZICEM CHRZESTNYM?

odpowiada: ks. Robert Szwabowicz

Bardzo często w kancelarii ksiądz może dowiedzieć się, że nie zna się na teologii i na szafowaniu sakramentów, gdyż przychodzący prosić, a niejednokrotnie wręcz żądać, chrztu dla swojego dziecka, pouczają go kogo oni mogą sobie wybrać na chrzestnego. Trzeba jasno zauważyć, że wystarczy jedynie sięgnąć do Kodeksu Prawa Kanonicznego, który jasno precyzuje kto może być rodzicem chrzestnym. Trzeba też przypomnieć, że prawo kanoniczne obowiązuje nie tylko księdza, ale wszystkich wierzących, a więc również tych, którzy o chrzest przychodzą prosić. A więc kto może pełnić tę zaszczytną funkcję chrzestnego?

Przyjmujący chrzest powinien mieć, jeśli to możliwe, chrzestnego. Ma on (...) dziecko wraz z rodzicami przedstawić do chrztu oraz pomagać, żeby ochrzczony prowadził życie chrześcijańskie odpowiadające przyjętemu sakramentowi i wypełniał wiernie związane z nim obowiązki (Kan. 872).

Zauważmy że prawo wymaga **przynajmniej jednego chrzestnego**. Nie trzeba się więc tłumaczyć, że musi być np. brat bo nie ma nikogo drugiego, kogo można o to poprosić. Warto zauważyć, że nie musi to być ktoś z rodziny (*Należy wybrać jednego tylko chrzestnego lub chrzestną, albo dwoje chrzestnych* (Kan. 873)). Podkreślone również tutaj zostają obowiązki chrzestnego. Oczywiście, aby pomóc w rozwoju w wierze dziecku najlepiej jest czynić to **poprzez przykład własnego życia wiarą** (modlitwa i udział w sakramentach). Zauważmy też, że **niedopuszczalne jest również, aby chrzestny był jedynie wpisany w księgę, a w czasie chrztu był nieobecny**.

Do przyjęcia zadania chrzestnego może być dopuszczony ten, kto:

- 1. jest wyznaczony przez przyjmującego chrzest albo przez jego rodziców, albo przez tego, kto ich zastępuje, a gdy tych nie ma, przez proboszcza lub szafarza chrztu, i posiada wymagane do tego kwalifikacje oraz intencję pełnienia tego zadania;*
- 2. ukończył 16 lat, chyba, że biskup diecezjalny określił inny wiek albo proboszcz lub szafarz jest zdania, że słuszna przyczyna zaleca dopuszczenie wyjątku;*
- 3. jest katolikiem, bierzmowanym i przyjął już sakrament Najświętszej Eucharystii oraz prowadzi życie zgodne z wiarą i odpowiadające funkcji, jaką ma pełnić;**
- 4. jest wolny od jakiegokolwiek kary kanonicznej, zgodnie z prawem wymierzonej lub deklaratowanej;*
- 5. nie jest ojcem lub matką przyjmującego chrzest (Kan. 874).*

Myślę, że największy problem pojawia się z drugą częścią odnośnie punktu 3. Co to znaczy: prowadzi życie zgodne z wiarą i odpowiadające funkcji, jaką ma pełnić. Bardzo ważne jest tutaj świadectwo swojej wiary, którą dany kandydat składa. **Oczywiście chodzi o fakt jego uczciwości do Bożych przykazań: niedzielna i świąteczna Eucharystia, przyjmowane sakramenty oraz życie zgodne z nauczaniem Chrystusa na co dzień.** Kandydaci na chrzestnych winni przynieść ze swojej parafii zaświadczenie od swojego duszpasterza, że taką funkcję mogą pełnić (a nie zaświadczenie, że byli bierzmowani).

Warto więc, zapytać się samych siebie, czy dla mnie sakrament chrztu dla mojego dziecka jest naprawdę czymś ważnym? Jeśli tak, to wezmę sobie te kilka punktów, czy to jako rodzic, czy to jako chrzestny, naprawdę do serca. Jeśli nie, to może lepiej poczekać z chrztem, aż rodzice zrozumieją po co w ogóle udziela się chrztu świętego.

